

En chans till

Min Gud är god. Han är vacker i sina handlingar som jag själv fått uppleva. För mig är Gud – allt – omkring oss. Och alla människor som arbetar med människor: ambulansförare, poliser, brandmän, kirurger med flera, arbetar genom Gud för mig.

Jag är kristen. Ofta får jag frågor om Gud, som för personen som frågar, skulle vara bara en gubbe som sitter på ett moln. Ibland kan det vara flera personer som frågar eller nästan kritiserar mig och min tro.

Jag har varit med om sådana märkliga saker så att berätta dom går inte för dom verkar inte trovärdiga.

Men en händelse kan jag berätta.

Jag och min man var ute en vanlig natt. Påverkade men inte så pass att vi inte kunde gå. Vi är på tunnelbanestationen Mörby centrum och jag går med min walkman som fanns på den tiden. Plötsligt ser jag hur alla människor på perrongen reser sig, det är sent så det är max ett tjugotal. En skriker och sätter sig ned på huk, jag tar av mina lurar och hör hur en kvinna ropar: "Tåget kommer, tåget kommer". Hon fortsätter att skrika och jag vänder mig om för att fråga min man vad som händer. Han är inte där. Min hjärna reagerar i reptilfart, 1 minut kvar och han ligger på spåret.

Mannen som körde tunnelbanan bromsade så hårt att det tjutet kommer jag aldrig nånsin att glömma. Och tunnelbanan åker förbi där min man föll. Det blir som en stum tystnad. Ingen säger något. Alla på perrongen tittar på mig som är smått hysterisk. Jag tänker hela tiden på vad jag ska säga till hans mor! Jag ropar hans namn och upp kommer ett nästan svart ansikte mellan tågagnarna.

"Vi måste ringa ambulans", säger nån, "polis", säger nån annan. Vi vill bara därifrån.

På väg upp för rulltrappan är vi helt ensamma. Jag gråter och kramar om min man så hårt. När vi kommer upp går plötsligt en man bakom oss och säger högt: "Grabben du fick en andra chans, ta hand om den." Jag och min man tittar bara på varandra. Min man blir irriterad och springer dit där mannen stått, men det han finner är en fjäder. En vit ensam fjäder. Han kommer tillbaka och visar mig fjädern. Vi talade aldrig om det som hänt. Det var så uppenbart.

Så när folk säger till mig: "Men alla krig som finns då? Men är det Gud som tar kulsprutor i sina mäktiga händer och skjuter på oss människor?" Nej. Punkt.

Det är vi människor som fått vår fria vilja att göra vad vi vill med. Och vad har vi människor egentligen skapat?

Så nästa gång du tror att nåt är "slumpen" eller "ödet" som folk ofta kallar saker dom inte riktigt förstår eller kan förklara. Då kan det vara så enkelt att Mr Gud varit framme.

Bild: Pixabay